

УНІФІКАЦІЯ МИТНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У РОЗВИТКУ МИТНОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ

Завдяки різноманітним нелегальним схемам переміщення товарів через державний кордон, державний бюджет щорічно недоотримує великі суми грошових коштів. Точний розмір збитку, що наноситься подібною діяльністю, оцінити практично неможливо. В Україні немає єдиної методики оцінки масштабів недостовірного декларування товарів і заниження їх митної вартості.

Більшість країн світу зосереджують адміністративні та регламентуючі аспекти роботи своїх митних органів на товарах, що імпортуються. Саме ці товари підлягають оподаткуванню, крім того, до них застосовуються методи тарифного та нетарифного регулювання з метою захисту інтересів споживачів та національного виробника. Крім того, кількість додаткових даних, які зазвичай додаються при оформленні імпортової декларації, у країнах набагато більша кількості документів при оформленні експорту товарів. З метою вдосконалення роботи щодо отримання ввізного мита товарні класифікації, що використовуються при митному оформленні товарів, постійно доповнюються, коригуються та розширюються за рахунок розбивки конкретного коду товару. З цього погляду відхилення в даних щодо імпорту товарів повинне бути позитивним. Разом з тим, бюджетні втрати держави не є єдиним негативним наслідком даного роду економічного правопорушення.

Недостовірне декларування митної вартості товарів здійснює негативний вплив на конкурентоспроможність країни в цілому, підриваючи ринковий принцип справедливої конкуренції. Скорочується виручка вітчизняних підприємств, знижуються обсяги промислового виробництва, скорочуються робочі місця в різних галузях, сповільнюються темпи зростання ВВП і диверсифікації економіки

Митні органи у своїй діяльності використовують широкий спектр інструментів забезпечення контролю за товарами, що переміщуються через митний кордон України. Проте, такі інструменти не завжди можуть дати позитивний результат, відтак, державний бюджет втрачає, що спричинені 57 заниженням вартості імпорту, що надходить до України

Головною проблемою в процесі справляння митних платежів є правильне визначення митної вартості. Цей показник слугує базою обчислення митних платежів на момент переміщення товарів через митний кордон України. Її недооцінка призводить до ухилення від сплати податків суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності.

Основними завданнями митних органів ДФС виступає контроль за переміщенням товарів, забезпечення національних інтересів держави та наповнення державного бюджету [2]. Така діяльність займає провідне місце у

системі контрольних заходів і виступає важливою формою реалізації загальної концепції «контролю у сфері митної політики».

Важливим організаційним елементом митного контролю виступає спільний митний контроль. Застосування спільного митного контролю передбачено статтею 328 Митного кодексу України: спільний митний контроль з митними органами суміжних держав здійснюється у пунктах пропуску на підставі міжнародних договорів України [3]. Реалізація спільного митного між суміжними країнами не тільки прискорює рух товарів, але й значно економить фінансові та людські ресурси, підвищує конкурентоспроможність країни.

Форми митного контролю є різними за характером та механізмами реалізації. Реалізація таких форм залежить від механізму митного контролю, місця та часу його проведення, порядок здійснення митних процедур при проведенні митного контролю та митного оформлення товарів.

У процесі діяльності митні органи намагаються чітко контролювати факти ухилення від сплати митних платежів. Так, митними органами вживаються конкретні заходи щодо усунення фактів заниження митної вартості за допомогою розробленої методики визначення митної вартості та формування цінкових показників по товарах, які попадають в групи ризику. Послідовне виконання дії із визначення (коригування) митної вартості та контролю кодування товарів зумовлює значне зростання додаткових надходжень.

Вирішення проблемних питань справляння митних платежів, можливе за ефективної організації контролю визначення коду товарів і заявленої митної вартості. Необхідність проведення такого контролю повинна ґрунтуватись на таких основних підходах: контроль за товарами після випуску у вільний обіг на території України; подальший контроль шляхом проведення експертного дослідження товарів.

Вирішення нагальних проблем можливе через вивчення сучасних тенденцій, що характерні для світового товариства та забезпечення однаковості застосування митного законодавства як особливого обов'язку для всіх митних органів.

Література:

1. Митний кодекс України від 13 березня 2012 року № 4495-VI [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/4495-17>.
2. Державна Фіскальна Служба України [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://sfs.gov.ua/pro-sfs-ukraini/zavdannya--funktsii/>.
3. Державна Фіскальна Служба України – Глава 47, Стаття 328 [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://sfs.gov.ua/mk/rozdil-11/glava-47/>.
4. Порядок дій посадових осіб органів охорони державного кордону – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1117-11>.